

MARTINUS VAN DEN ELSEN

In Gemerts Heem jrg. 1978 blz. 4 staat een tekening afgebeeld van Martinus van den Elsen, tenminste dat dachten we tot voor kort. Cornelis van den Acker maakte ons er op attent dat de foto van Martinus van den Elsen (waarvan de tekening een schets is), een valsificatie of constructiefoto is. Het habijt is weliswaar van een jezuït, maar het afgebeelde hoofd is van een broer van Martinus, namelijk Petrus van den Elsen. (Petrus was de elfde uit het gezin. Hij was in 1844 geboren en had in 1870 het kleed van de H. Franciscus te Helden aangenomen en werd overste aldaar in 1877. Hij overleed te Helden in 1883.)

Petrus vertoonde qua gelaatstrekken veel overeenkomsten met Martinus. Dit zal dan ook wel het motief geweest zijn om zijn hoofd (negatief afgedrukt) te transplanteren op een jezuït. Van Martinus bestond namelijk geen foto en zo had men tenminste iets wat er op leek.

Onlangs kwam mij een rijmpje ter oren, dat volgens mijn zegsman op Martinus van den Elsen betrekking moest hebben, toen hij schapen hoedde op de Mortelse heide. Het luidde als volgt:

M'ne naam is Minus,
'k hejt nôr m'n awtste skaop,
ze zegge wel's Tinus,
wá béénde toch 'nen aop.

Már 'k laot ze már lulle,
en brej m'n ejge kawse af,
'k zit gowt in m'n spulle,
en hép ôk 'nen herdersstaf.

Peter van den Elsen

HET "OUDE-VROUWENHUISKE"

In Gemerts Heem nr.68 (1977) schreef Ad Otten over "Het Oude-Vrouwenhuiske aan het Hoekje".

Jac van de Putten, thans bewoner van Bejaardenhuis Ruyschenberg, weet zich met betrekking tot dat huiske nog een aantal interessante feitjes te herinneren. Zo vertelt hij, dat het huiske, dat werd afgebroken voor de uitbreiding van de Komschool in 1930, oorspronkelijk een blok van drie woningen was. In het eerste (naast meester Vrins) daar woonde Willem de Haard. Het tweede was heel klein en daar woonde "het vuil Betje" en Hanneke de Smeling (de Smelingskes).

Jac woonde toendertijd achter in De Haag in een huis van de fabrikant Johan Prinzen, dat de familie v.d.Putten huurde voor twee kwartjes in de week.

Als er in die tijd welgestelde lieden werden begraven, dan werd er in de kerk het zogenaamde "armenbrood" uitgedeeld; dat heette dan "mis met spening". Hanneke de Smeling mocht ook van dat armenbrood halen achter in de kerk. Hanneke die verkocht dat brood echter door aan moeder van der Putten voor twee kwartjes. En dat was voor de familie van der Putten een hele winst, want bij bakker van Lankveld daar kostte het brood 60 cent. En de armenbroden waren hele grote broden. Jac moest ze voor zijn moeder bij de smelingskes gaan halen met de kruiwagen en hij vond het maar wat fijn om dat te doen, want brood was veel beter dan "erpel"!

M.v.d.Kam-Iven

